

KOMMUNIKATIONSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 9/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till landsvägslag och till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 2 mars 2004 en proposition med förslag till landsvägslag och till vissa lagar som har samband med den (RP 17/2004 rd) till kommunikationsutskottet för beredning.

Motioner

I samband med propositionen har utskottet behandlat

— en lagmotion med förslag till landsvägslag (LM 15/2004 rd — Irina Krohn /gröna m.fl.). Motionen remitterades till utskottet den 2 mars 2004.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet

(GrUU 3/2005 rd) ingår som bilaga till betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringsråd Kaisa-Leena Välipirtti, kommunikationsministeriet
- miljöråd Antti Kivipelto, försvarsministeriet
- byggnadsråd Mauri Heikkonen, miljöministeriet
- direktör Aulis Nironen och chefsjurist Seppo Kaasinen, Vägförvaltningen
- överdirektör Pauli Karvinen, Lantmäteriverket
- miljöjurist Kalevi Laaksonen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter
- chefen för samhällsteknik Jussi Kauppi, Finlands Kommunförbund
- professor Tapio Määttä.

PROPOSITIONEN OCH LAGMOTIONEN

Propositionen

I propositionen föreslås en ny lag om allmänna vägar, en landsvägslag. Den ersätter 1954 års lag om allmänna vägar samt lagen om rätt till förutvarande vägområde. Samtidigt görs vissa mindre ändringar i markanvändnings- och bygglagen, i fastighetsregisterlagen och i naturvårdslagen.

Lagstiftningen om allmänna vägar revideras för att motsvara rådande förhållanden. De allmänna vägarna ska bli landsvägar för vilka staten alltid ansvarar som väghållare. Vägförvaltningen ska vara väghållningsmyndighet. Användningen av landsvägarna föreslås alltså vara avgiftsfri. Landsvägarna delas beroende på sin trafikmässiga betydelse in i riksvägar, stamvägar, regionala vägar och förbindelsevägar. En

del av landsvägarna ska anges vara nationellt viktiga högkvalitetsvägar. Landsvägarna ska som en del av trafiksystemet erbjuda fungerande och trygga transportförbindelser som motsvarar trafik- och transportbehoven och främjar en hållbar utveckling i hela landet. Regeringen föreslår inga ändringar i landsvägsnätets omfattning.

Förutsättningarna för att förbättra en landsväg och anlägga en ny landsväg preciseras. När en landsväg byggs ska i synnerhet trafiksäkerheten, vägens trafikmässiga och tekniska funktionsförmåga samt miljöaspekterna beaktas. Förhållandet mellan planeringen av en väg och planläggningen bibehålls oförändrat med vissa preciseringar. Öppenheten och växelverkan vid planeringen av en väg utvecklas och den krets som har rätt att överklaga utvidgas.

Landsvägarna ska hållas i ett tillfredsställande skick med hänsyn till allmän trafik. När nivån på underhållet fastställs måste trafikvolymen och arten av trafik, vägens trafikmässiga betydelse samt väderlek och förutsebara förändringar i väderleken, tiden på dygnet och andra omständigheter beaktas. Bestämmelserna om skyddsområden och frisiktsområden vid landsvägarna preciseras och nya bestämmelser införs om reklam invid vägar. Tillståndsmyndighetens uppgifter, som för närvarande hör till de regionala miljöcentralerna, överförs till Vägförvaltningen.

I stället för nuvarande vägrätt får väghållaren äganderätt till vägområden. När lagen träder i

kraft får väghållaren dessutom i regel äganderätt till befintliga vägområden och till biområden som finns i omedelbar anslutning till vägen. I vissa fall, t.ex. när vägen går genom en tunnel, grundas en vägrätt för landsvägen.

När en landsväg dras in fortsätter Vägförvaltningens underhållningsskyldighet under en viss övergångsperiod om vägen används som enskild väg.

Landsvägsförrättningen, som den allmänna vägförrättningen kommer att kallas, utvecklas genom att bestämmelserna om ägoregleringar revideras. För att påskynda ägarersättningar kan inlöseningen delas upp på två landsvägsförrättningar, om detta är ändamålsenligt med tanke på antalet ärenden eller deras art.

Landsvägslagen och de lagändringar som hänför sig till den avses träda i kraft ungefär sex månader efter att lagarna har antagits och blivit stadfästa.

Lagmotionen

I lagmotionen föreslås att det med stöd av förordning av statsrådet ska vara tillåtet att ta ut en lokal tull för viss användning av landsvägar. Lokala tullar kunde tas ut för att täcka kostnaderna för underhåll av landsvägar, för åtgärder som gör trafiken smidigare, för förbättringar av miljökvaliteten eller för att gynna kollektivtrafik och gång-, cykel- och mopedtrafik.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Med hänvisning till propositionen och annan utredning finner utskottet förslaget nödvändigt och lämpligt. Utskottet tillstyrker lagförslaget med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Äganderätt till vägområden

Enligt motiven till propositionen föreslår regeringen för tydlighetens skull att vägområden ska lösas in till väghållaren med äganderätt och an-

tecknas i fastighetsregistret som inlösningsenheter. För att tydlighetskravet ska uppfyllas måste också befintliga vägområden förklaras vara väghållarens egna. De registerenheter för allmänna vägar som ingår i fastighetsregistret ändras till inlösningsenheter utan särskild förrättning eller särskilt beslut. Förslaget gäller bara vägområden. Biområden, huvudsakligen stentäkter, utanför vägområden omfattas inte av ändringen.

Trots att äganderätt införs för vägområden bibehålls de nuvarande bestämmelserna mer eller

mindre oförändrade i fall då en landsväg upphör att vara en allmän väg på grund av sitt perifera läge eller vägen har upphört. Det innebär således att dessa vägområden som ägs av väghållaren ansluts till fastigheter som angränsar till vägen enligt mittlinjeprincipen. På detaljplaneområden eller områden med byggförbud för detaljplan överförs en indragen väg i kommunens ägo i likhet med de nuvarande bestämmelserna.

Det finns en del undantag från huvudprincipen eftersom det inte alltid är lämpligt att äganderätten i enlighet med förslaget ovan baserar sig på vägområden.

I övrigt hänvisar utskottet till grundlagsutskottets utlåtande GrUU 3/2005 rd. Där redogör grundlagsutskottet ingående för hur vägrätter ändras till äganderätter.

Rätt till utredning

I utlåtande GrUU 3/2005 rd anser grundlagsutskottet i jämförelse med den nuvarande lagen och förslaget till landsvägslag att det vore bättre att föreskriva om tillstånd för utredningar enligt 16 § i det första lagförslaget. Av allt att döma skulle länsstyrelsen enligt 84 § i lagen om inlösen (603/1977) vara tillståndsmyndighet. Det har påpekats för utskottet att grundlagsutskottets förslag i administrativt hänseende leder till ett ohållbart läge, eftersom det årligen godkänns omkring 100 vägplaner och nästan varje plan kräver utredningar. Dessutom görs det årligen utredningar som hänför sig till en planeringsfas före vägplanen i 35—50 projekt. Vidare upprättar vägdistrikten en del andra primära planer eller mindre ombyggnadsplaner som inte kräver vägplaner. Utöver de ovanstående planerna kommer det till cirka 100 planer av den typen, alltså sammanlagt cirka 250 planer årligen.

I en ansökan om ett eventuellt tillstånd måste undersökningsområdet anges på något sätt. Det har påpekats för utskottet att detta kan leda till definitionssvårigheter och att det likaså är svårt att i förväg ange vem som är parter, eftersom det under planeringens gång kan bli nödvändigt att utreda nya vägsträckningar. Ett tillståndsförfa-

rande skulle således också kräva exakta utredningar av markägandet. Detta ansågs inte vara vettigt redan när utredningsplaner görs eftersom vägsträckningen kan ändras och flytta mellan olika markägare i detaljplaneringen.

Enligt en uppskattning från kommunikationsministeriet kan länsstyrelserna med sina befintliga resurser sannolikt inte ta över uppgiften. Ett tillståndsbeslut skulle vara överklagbart, vilket skulle medföra högre administrativa kostnader vid konflikter och medföra onödiga förskjutningar i planeringen. Enligt de sakkunniga har det nuvarande systemet inte lett till några problem med rättssäkerheten, påpekar utskottet.

Vidare påpekar utskottet att det inte existerar några riktiga vägprojekt i de situationer som lagparagrafen avser, utan att paragrafen avser projektplanering och främst utredning av olika alternativ. I 27 § i den föreslagna landsvägslagen ingår bestämmelser om växelverkan när utredningsplaner upprättas. Lokalbefolkningen underrättas i tidningar om när planen är utlagd och genom ett tillkännagivande på kommunens anslagstavla. Utskottet påpekar att en utredningsplan och en vägplan är ett betydligt mer bindande stadium för markägarna än de utredningar som görs före själva planeringsstadiet. I sådana fall utmynnar utredningarna inte nödvändigtvis i en vägplan. Därför anser utskottet att de förfaranden som infaller före själva planeringen inte får vara hårdare reglerade än planeringen och att förslaget i propositionen är bättre.

Värdetidpunkt

I sitt utlåtande föreslår grundlagsutskottet att 76 § 1 mom. eller 74 § 1 mom. i det första lagförslaget preciseras till exempel så att ersättningsbeloppet fastställs utifrån om ersättningstagaren eventuellt hade haft möjlighet att få marktåktstillstånd för området om vägprojektet inte hade genomförts. Grundlagsutskottets förslag har redan avgjorts i rättspraxis (HD:s förhandsbeslut 1998:126) på det sätt som utskottet avser. Kommunikationsutskottet ser därför ingen anledning att ändra bestämmelserna.

Undvikande av undantagslagar

Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet påpekar kommunikationsutskottet för statsrådet att det bör vidtas åtgärder för att upphäva lagen om överlåtelse av vederlagsjord i samband med ägoreglering, som skall verkställas för allmän väg (45/1971).

Detaljmotivering**Första lagförslaget**

17 §. Planeringen av väg och områdesanvändning. Enligt den föreslagna bestämmelsen får en utredningsplan och en vägplan inte godkännas i strid med en plan med rättsverkningar. Utskottet har uppmärksamgjorts på att formuleringen är problematisk eftersom en utredningsplan på ett detaljplaneområde följaktligen måste upprättas med samma exakthet som vägplaner, om utredningsplanen strider mot detaljplanen. Med anledning av förslaget skulle landskapsplanen, generalplanen och detaljplanen komma att ändras innan utredningsplanen kunde godtas.

Det är lämpligare att en utredningsplan håller samma exakthetsgrad som en landskapsplan eller en generalplan. Då kan den allmänna planeringen av områdesanvändningen och den primära planeringen av vägprojekt gå hand i hand. I sådana fall kan en detaljplan som strider mot generalplanen och utredningsplanen anses vara föråldrad. Generalplanen skulle tjäna som rättsnöre både för detaljplanen och vägplanen. Följaktligen klarnar planeringen av områdesanvändningen och planeringen av vägprojekt gradvis, och vägplanen godkänns efter att detaljplanen har godkänts.

Ett villkor för att en generalplan ska få godkännas i strid med detaljplanen är att kommunen och den regionala miljöcentralen förordar ärendet. Därmed säkerställs det att inga utredningsplaner godkänns för detaljplaneområden utifrån föråldrade generalplaner.

Av denna anledning föreslår utskottet att en utredningsplan inte ska få godkännas i strid med landskapsplanen eller en generalplan med rätts-

verkningar och att en utredningsplan ska kunna godkännas i strid med en gällande detaljplan under förutsättning att kommunen och den regionala miljöcentralen tillstyrker utredningsplanen. Det ska fortfarande vara förbjudet att godkänna en vägplan i strid med en plan med rättsverkningar.

Utskottet har ändrat 2 mom. i enlighet med detta.

27 §. Växelvekan. Utskottet har gjort en språklig justering i 2 mom. Ändringen påverkar inte den svenska lagtexten.

37 §. Anslutning till landsväg. Enligt 1 mom. kan väghållningsmyndigheten tillåta en anslutning av en enskild väg till en landsväg som är underkastad förbud eller användning av en förbjuden anslutning för ett nytt ändamål. I lagförslaget anges som villkor bland annat att anslutningen är nödvändig för en ändamålsenlig användning av en fastighet. I vilket fall som helst är kriteriet att trafiksäkerheten inte får äventyras. Det är väghållningsmyndigheten som utifrån övergripande prövning medger tillstånd. Myndigheten kan också medge ett alternativt tillstånd för en plats som en ansökan inte gäller.

I vägplanen kan också ingå föreskrifter om lantbruksanslutningar. I 1 mom. föreskrivs att tillstånd för lantbruksanslutning måste medges för landsvägar som avses i momentet, om trafiksäkerheten inte äventyras av anslutningen och dess läge. När det gäller lantbruksanslutningar har väghållningsmyndigheten mycket begränsad prövningsrätt.

Utskottet påpekar att det på landsbygden ofta finns anledning att omorganisera fastigheter och att det då också kan vara aktuellt att ändra användningsändamålet för en lantbruksanslutning. I den här typen av frågor som gäller en relevant bebyggelse på landsbygden är det viktigt att myndigheterna har en positiv inställning till ändrat användningsändamål i de fall då kraven på en anslutning till en landsväg uppfylls, framhåller utskottet.

40 §. Indragning av anslutning. I överensstämmelse med de övriga formuleringarna har utskot-

tet ändrat "möjlighet att bli hörd" i 2 mom. till "tillfälle att bli hörd".

52 §. *Reklam och annonsering invid vägarna.* Enligt grundlagsutskottet bör villkoren för undantagstillstånd för reklam invid vägarna preciseras och underlättas. Grundlagsutskottet påpekar att förbudet kan leda till att yttrandefriheten begränsas onödigt mycket och dessutom kan försvåra näringsutövning. Kommunikationsutskottet påpekar att det primära målet med förbudet mot reklam och annonsering invid vägarna är att trygga trafiksäkerheten. Det yttersta syftet med trafiksäkerheten är att garantera vars och ens konstitutionella rätt till liv och säkerhet. Med hänvisning till detta anser kommunikationsutskottet att trafikmiljön måste fredas och att information utan anknytning till trafiken inte bör tillåtas öka. Följaktligen anser kommunikationsutskottet bestämmelsen i propositionen vara positiv. Därför ska trafikinformation och turism vara de primära grunderna för undantag från regeln. I bestämmelsen nämns också undantag från förbud av andra skäl. Som ett sådant skäl kan näring och näringsutövning betraktas även om de inte har direkt samband med turism. Ett exempel på detta är produkter som lantbruksgårdar säljer direkt, till exempel bär och frukt och bearbetade produkter av dem.

Bestämmelser om utomhusreklam ingår i 36 § i den gällande naturvårdslagen och i 16 § i den gällande naturvårdsförordningen. I 16 § i naturvårdsförordningen föreskrivs att affischer och reklam för vissa tillställningar får placeras ut tidigast en månad före tillställningen och att de ska avlägsnas inom en vecka efter tillställningen. Enligt motiven till propositionen kommer 36 § i naturvårdslagen att ses över i samband med förberedelserna för det aktuella lagförslaget. I den föreslagna lagen finns ingen bemyndigandebestämmelse och utskottet anser det även i övrigt vara tydligare om också den förklarande bestämmelsen i 16 § i naturvårdsförordningen tas in i 2 mom.

Det har påpekats för utskottet att myndigheterna i olika delar av landet har olika tillämpningar av anvisningarna om annonsering. I vissa

fall krävs det till och med att affischer om återkommande tillställningar som sommarteatereföreställningar måste tas bort inom ett dygn efter föreställningen. Till exempel sommarteateraffischer och andra affischer för kortvariga och återkommande tillställningar kan med stöd av den föreslagna bestämmelsen placeras ut på ett förnuftigt sätt under den tid som evenemanget pågår. Enligt utskottet är det viktigt att efterlevnaden av bestämmelsen övervakas och att myndigheterna i förekommande fall meddelar anvisningar om en samordnad tolkning av reklam och annonsering.

Utskottet har ändrat momentet i enlighet med detta.

55 §. *Sakägare vid landsvägsförrättning samt ersättning av miljöskador.* Utskottet föreslår att begreppet sakägare ska samordnas med samma begrepp i förvaltningslagen (434/2003). I så fall avser sakägare den som anholder om förrättning och någon annan person vars rätt eller intresse förrättningen inte gäller. Utskottet har följaktligen strukit kravet att en förrättning direkt ska gälla en persons rätt eller fördel. Utskottet har ändrat paragrafen i enlighet med detta.

56 §. *Besittningstagande.* Vid utfrågningen av de sakkunniga kom det fram att bestämmelsen om ersättning för kostnader vid avlägsnande eller flyttning av egendom är något otydliga. I sin beredning utgick kommunikationsministeriet från att markägarna åtminstone inte ska få sämre villkor. Följaktligen har det under beredningens gång varit självklart att kostnader för flyttning av egendom ska ersättas. Det finns inga planer på att ändra ersättningspraxis.

I 56 § 4 mom. utgår formuleringen från att parterna ska avtala om ersättning för kostnaderna när egendom avlägsnas. I 37 § 1 mom. i lagen om inlösning ingår en bestämmelse om kostnader för flyttning. Utskottet påpekar att ersättningar för kostnader när egendom avlägsnas från platsen redan nu är tryggade på en miniminivå i den gällande lagstiftningen. För att undvika oklarheter är det enligt utskottet ändå bäst att komplettera momentet med samma bestämmel-

se som ingår i 68 § 2 mom. i den gällande lagen om allmänna vägar (243/1954). Bestämmelsen blir 5 mom. i paragrafen.

För konsekvensens skull föreslår utskottet att ordet flyttning också läggs till i 4 mom.

Utskottet har ändrat paragrafen i enlighet med detta.

64 §. Förutsättningar för ägoreglering. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår kommunikationsutskottet att villkoren för ägoreglering i 2 mom. ändras. I stället för "medför betydande olägenhet" bör det stå "medför nämnvärd olägenhet". Utskottet har ändrat paragrafen i enlighet med detta.

76 §. Värdetidpunkt och beaktande av förändringar i den allmänna prismetoden. Utskottet har gjort en språklig precisering i 2 mom. Ändringen påverkar inte den svenska lagtexten.

86 §. Registrering av landsvägsförrättning. Lantmäteriverket och kommunikationsministeriet har föreslagit att 86 § kompletteras med ett 2 mom. om partiell registrering. Enligt utskottet är det positivt att partiell registrering tillåts. Utskottet föreslår därför ett nytt 2 mom. med detta innehåll.

95 §. Indragning av biotopesområde. Med hänvisning till utlåtandet från grundlagsutskottet föreslår kommunikationsutskottet en precisering i 1 mom. med innebörden att biotopesområden måste dras in när de inte längre behövs för det ändamål som de är inrättade för. Utskottet har ändrat paragrafen i enlighet med detta.

105 §. Ändringssökande. Utskottet har gjort vissa språkliga justeringar i 2 och 3 mom. Ändringarna påverkar inte den svenska lagtexten.

106 §. Begränsningar i ändringssökandet. I utlåtandet från grundlagsutskottet föreslås att 106 § 1 mom. preciseras med innebörden att plan i det aktuella lagrummet avser en generalplan med rättsverkningar eller en laga kraft vunnit detaljplan på samma sätt som det har gjorts i den gällande lagen.

Det har påpekats för utskottet att besvärsmöjligheten måste prövas med hänsyn till vad som de facto har godkänts genom respektive plan. Landskapsplanen är en översiktlig plan över områdesanvändningen i respektive landskap. Den innehåller grundläggande lösningar visavi samhällsstrukturen och områdesanvändningen. I landskapsplanen avgörs bl.a. behovet av vägar och vägarnas placering i stora drag, alltså den korridor som vägen ska gå genom. Den slutliga placeringen av vägen klarnar gradvis allt medan planläggningen och vägplaneringen fortskrider. Detta innebär också att besvärsmöjligheten kvarstår i fråga om den exakta placeringen av vägen och de anknytande tekniska lösningarna trots att vägen kanske inte finns på den plats som föreslås i landskapsplanen. I besvärsskriften får sökanden dock inte hänvisa till att vägen är onödig när vägen en gång har föreslagits och behovet utretts i samband med landskapsplanen. I och med att landskapsplanen också anger vägens placering i stora drag går det inte att besvara sig över en vägsträckning som passerar vägen från den andra sidan av en by. I själva verket kan man inte ha någon större framgång med överklaganden som tar fasta på undantag från planen, eftersom vägplaneringen måste grunda sig på en plan med rättsverkningar och en vägplan inte kan godkännas i strid med en plan. Om det däremot vid planeringen av en väg går att visa att planen har en felaktig lösning måste frågan utredas vid en kontroll.

Vidare kan den slutliga placeringen av en väg också avvika från vägsträckningen i generalplanen. I takt med att sträckningen klarnar kvarstår således besvärsmöjligheten i fråga om placeringen av vägen trots den vägsträckning som föreslås i generalplanen. I detaljplaner anges de tekniska lösningarna för vägar vanligen inte särskilt exakt. Besvärsmöjligheten kvarstår också i detta fall oavsett vad som ingår i detaljplanen.

Enligt utskottet är det bättre om typiska problem för respektive planer avgörs på sin respektive nivå när de enligt lagförslaget inte kan överklagas. Landskapsplaner skiljer sig i detta hänseende inte från övriga plannivåer om man tar hänsyn till vilka frågor som de facto avgörs i land-

skapsplanen. Med hänvisning till detta anser utskottet att besvärsrätten kan undantas de frågor som avgörs i landskapsplanen. Dessutom bör det noteras att landskapsplanen vanligen är den första planen där viktiga vägsträckningar undersöks. Ofta är landskapsplanen också den enda planen för området. Med hänvisning till detta anser utskottet att paragrafen bör godkännas i enlighet med propositionen.

109 §. *Närmare bestämmelser.* Utskottet har lagt till direktivnumret i 2 mom.

110 §. *Ikraftträdande.* På förslag av kommunikationsministeriet föreslår utskottet att lagen träder i kraft den 1 januari 2006. Utskottet har ändrat 1 mom. i enlighet med detta.

Lagmotionen

Utskottet avslår lagmotion LM 15/2004 rd.

Förslag till beslut

På grundval av det ovanstående föreslår kommunikationsutskottet

att lagförslagen 2, 3 och 4 godkänns utan ändringar,

att lagförslag 1 godkänns med ändringar (Utskottets ändringsförslag) och

att lagmotion LM 15/2004 rd förkastas.

Utskottets ändringsförslag

1.

Landsvägslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1—15 §
(Som i RP)

2 kap.

Planering av landsväg

16 §
(Som i RP)

17 §

Planering av väg och områdesanvändning

(1 mom. som i RP)

De riksomfattande målen för områdesanvändning samt landskapsplaner och generalplaner skall beaktas på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen. En utredningsplan (*utesl.*) får inte godkännas i strid med en *landskapsplan eller en generalplan* med rättsverkningar. *En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen och den regionala miljöcentralen. En vägplan får inte godkännas i strid med en plan med rättsverkningar.*

(3—5 mom. som i RP)

18—26 §
(Som i RP)

27 §

Växelvekan

(1 mom. som i RP)
(Den svenska lagtexten som 2 mom. i RP)
(3—6 mom. som i RP)

28—32 §
(Som i RP)

3 kap.

Underhåll av landsväg, tillfälliga trafikarrangemang samt anslutningar och övriga åtgärder som gäller landsvägen

33—39 §
(Som i RP)

40 §

Indragning av anslutning

(1 mom. som i RP)

Väghållningsmyndigheten kan besluta att på egen bekostnad avlägsna en anslutning som står i strid med detaljplanen eller förhindra användningen av den, när en godtagbar ersättande förbindelseväg har ordnats. Innan beslut fattas skall den ifrågavarande fastighetens ägare eller innehavare ges *tillfälle* att bli hörd, och om anslutningen används allmänt för trafik, skall ärendet kungöras.

41—43 §
(Som i RP)

4 kap.

Begränsningar i markanvändningen som gäller områden utanför landsvägsområdet

44—51 §
(Som i RP)

52 §

Reklam och annonsering invid vägarna

(1 mom. som i RP)

Det förbud som avses i 1 mom. gäller inte mötes-, informations- eller nöjesevenemang eller annat sådant evenemang. Inte heller gäller det annonsering som hänför sig till val eller folkomröstning eller annonsering på en byggnad eller, dess närhet om den verksamhet som bedrivs eller de produkter som säljs där. *Reklamaffischer och annonser för dessa evenemang får placeras ut tidigast en månad i förväg och de skall tas bort senast en vecka efter evenemanget.*

(3 mom. som i RP)

5 kap.

Förvärv av områden samt ersättningar

53 och 54 §
(Som i RP)

55 §

Sakägare vid landsvägsförrättning samt ersättning av miljöskador

Sakägare vid en landsvägsförrättning är sökanden och andra personer vars rätt eller fördel (*utesl.*) berörs av förrättningen. För olägenhet eller skada som byggandet eller användningen av vägen medför kan, om så yrkas, bestämmas ersättning utan hinder av 38 § inlösningslagen.

(2 mom. som i RP)

56 §

Besittningstagande

(1—3 mom. som i RP)

Om överenskommelse inte nås om att avlägsna eller flytta egendom från ett område som tagits i besittning, skall väghållningsmyndigheten för ägaren eller innehavaren av den egendom som skall avlägsnas fastställa en skälig och med tanke på vägarbetet lämplig tidsfrist, efter vars utgång egendomen avlägsnas genom väghåll-

ningsmyndighetens försorg. Vaghållningsmyndigheten skall innan egendomen avlägsnas i mån av möjlighet underrätta egendomens ägare eller innehavare om detta.

Måste byggnader, upplag eller anordningar eller träd, växande gröda eller annan växtlighet avlägsnas eller flyttas från ett område som upplåts eller har upplåtits för vägändamål, skall utöver den därigenom orsakade skadan eller olägenheten även de kostnader som sakägaren åsamkas på grund av avlägsnandet eller flyttningen ersättas. (Nytt)

57—63 §
(Som i RP)

64 §

Förutsättningar för ägoreglering

(1 mom. som i RP)

Ägoreglering förutsätter dessutom att

1) betydande förbättring av fastighetsindelningen uppnås i det fall som nämns ovan i 1 mom. 1 punkten,

2) den inte medför nämnvärd olägenhet för någon och

3) den inte försvårar genomförandet av detaljplanen.

(3 mom. som i RP)

65—75 §
(Som i RP)

76 §

Värdetidpunkt och beaktande av förändringar i den allmänna prisnivån

(1 mom. som i RP)

(Den svenska lagtexten som 2 mom. i RP)

77—85 §
(Som i RP)

86 §

Registrering av landsvägsförrättning

(1 mom. som i RP)

Trots överklagande kan en landsvägsförrättning antecknas i fastighetsregistret i fråga om de fastigheter som överklagandet inte gäller. Också i fråga om de fastigheter som överklagandet gäller kan landsvägsförrättningen antecknas i fastighetsregistret, om överklagandet inte påverkar fastställandet av inlösningsobjektet eller registeranteckningarna. Den registeransvarige skall i dessa fall anhålla om tillstånd för registrering hos jorrdomstolen. Ärendet avgörs av jorrdomstolens ordförande. (Nytt)

87 §
(Som i RP)

6 kap.

Upphörande och indragning av landsväg samt indragning av biområde

88—94 §
(Som i RP)

95 §

Indragning av biområde

Vaghållningsmyndigheten drar in ett biområde när det inte längre behövs för det ändamål som det har inrättats för. Beträffande förfarandet vid indragning av ett biområde gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om vägplanen. När ett biområde dras in upphör samtidigt den vägrätt som hänfört sig till området.

(2 och 3 mom. som i RP)

96—98 §
(Som i RP)

7 kap.

Särskilda bestämmelser99—104 §
(Som i RP)

105 §

Ändringssökande

(1 mom. som i RP)

(Den svenska lagtexten som 2 mom. i RP)

(Den svenska lagtexten som 3 mom. i RP)

(4 mom. som i RP)

106—108 §
(Som i RP)

109 §

Närmare bestämmelser

(1 och 2 mom. som i RP)

Vägförvaltningen meddelar tekniska anvisningar om landsvägshållningen samt tekniska

bestämmelser avseende verkställigheten och tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet. Lanmäteriverkets centralförvaltning tillhandahåller i syfte att styra det sätt på vilket en landsvägsförrättning verkställs behövliga formulär för handlingarna samt bestämmelser om råmärken och andra fasta märken och om mätningarnas exakthet vid en landsvägsförrättning.

8 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

110 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
(2 mom. som i RP)

111—115 §
(Som i RP)

Helsingfors den 10 maj 2005

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Markku Laukkanen /cent

vordf. Matti Kangas /vänst

medl. Mikko Alatalo /cent

Leena Harkimo /saml

Saara Karhu /sd

Marjukka Karttunen /saml

Inkeri Kerola /cent

Risto Kuisma /sd

Erkki Pulliainen /gröna

Eero Reijonen /cent

Arto Seppälä /sd

Timo Seppälä /saml

Lasse Virén /saml

Raimo Vistbacka /saf

ers. Reijo Paajanen /saml

Lyly Rajala /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Mika Boedeker.